

Kaj bi ti, slovensko dekle, delalo, želelo, mislilo in upalo, ako bi bilo kraljeva princeznja? Da, res je, še so v cvetju kraljevske princeze v Evropi, niti zadnja svetovna vojna, ki je obljubovala toliko demokracije, ni iztrebila kraljevih rodbin. Na Švedskem vlada kralj, na Španskem, v Belgiji, na Nizozemskem, v Rumuniji, na Danskem, v Italiji, v Bolgariji, v Jugoslaviji itd. In baš sedaj cvete v Evropi po kraljevskih dvorih enajst cvetik kraljevskega rodu, ki se ravno tako željno ozirajo po ženinu, kot vsako drugo dekle. Saj je to vendar naravno. In prav radi verjamemo, da je težje dobiti ženina kraljevi princezi kot pa tebi, mlademu slovenskemu dekletu, in tudi rekli ne bi dvakrat, da imate več prilike dobiti boljšega fanta kot pa evropske kraljevske princezinje.

Niti pred vojno, niti tekom vojne ni bilo v Evropi toliko teh krasnih kraljevskih deklet, kot jih šteje danes. In v vrsto teh princezinj niso zapopadene današnje "državljanke", to je hčerke kraljevskih rodbin, katerih očetje niso več vladarji. Na slikah, kot jih prinašamo danes, vidite samo "polnokrvne princezinje". In dobite jih v vsaki starosti. Od 17 pa do 30 let. In raztresene so po vsej Evropi, od Balkana pa gori do Norveške in Švedske. Naj jih naštejemo nekaj, saj nikomur nič ne škoduje ako ima včasih vpogled v tajnosti kraljevskih rodbin, ker skoro se nam zdi, da so to zadnje kraljevske cvetke, potomke nekdanj vsemogočnih absolutnih monarhov in vladarjev, katerih podložniki so jim pomagali do slave, moči in bogastva.

Hilda Luxembourg, stara 30 let, velika vojvodinja Luxemburška.

Evdoksija, sestra bolgarskega kralja Borisa, ki je bila 29 let stara pretečenega januarja.

Marie-Jose, ena najkrasnejših princezinj na svetu, stara komaj 20 let.

Giovanna d'Italia, hči laškega kralja, 19 let stara, o kateri se je že pisalo, da ima že pet ženinov, toda nobenega viteza, ki bi bil srčen dovolj, da bi jo povedel v zakon.

Ileana Rumunska, hčerka rumunskega kralja, ki se je nedavno tega mudila v Ameriki, stara 18 let, prijazno dekle, ki tudi ne ve, kaj ji princese usoda v bodočnosti.

Juliana iz Nizozemske, ki postane 18 let stara meseca septembra, hčerka nizozemske kraljice, ki zna čakati še lepo bodočnost, kajti Nizozemci so počasni ljudje in bodo kraljevo vlado najbrže še dolgo uživali.

Beatrice je hčerka španskega kralja, ponosno dekle, dokler ponos gre, bo 18 let stara v poletju.

Ingrid, hčerka švedskega kronprinca, je najmlajša kraljeva cvetka v Evropi. V poletju bo baš spolnila 17 let.

Še ena princeznja je, ki pa danes nima svoje domovine, in to je Irene, 23 letna sestra bivšega grškega kralja Jurija II. Najbrž bo ostali del svojega življenja preživela kot pripro-

sta državljanka. Grki ne bodo več klicali kraljev nazaj.

Koliko izmed teh deklet bo kraljic v bodočnosti? Danes so še vse mlade, vzgojujejo se v raznih zavodih, so pod strogim nadzorstvom, in večina njih se uči tudi kaj koristnega za življenje, ker bodočnost je tako nesigurna glede kraljic in kraljev!

Skoro bi rekli, da so te zadnje evropske princezinje kot žive podobe onih, o katerih smo svoje dni čitali v pravljicah. Toda moderni čas je tudi nje prevzel. Nič več ne hodijo okoli po širokih dvoranah z dolgimi krili, z bisernimi pajčolanami in bajno nežnostjo. Te princezinje so kot njih ostale sestre po svetu, se oprijele "mode", imajo kratka krila, pristrizene lase, niso več tajnstveno nepristopne, ne žalujejo za zamreženimi okni in čakajo ljubečega princa. Laška Giovanna je znana kot precej razposajeno dekle, ki jaha okoli po Campanji okoli Rima v družbi enako razposajenih moških jezdecev ter dela kraljevemu atetu mnogo skrbi. Princeznja Marie-Jose iz Belgije je poznana kot izvrstna atletka, je pa tudi sentimentalna in se zlasti zanima za godbo.

Menda najbolj priljubljena med narodom je pa Beatrice iz Španije. Resnica je, da jo narod nekako obožuje, ali iz neznanja ali pa ima res čarovniške zmožnosti, da upliva na srca ljudi. V sebi ma angleško kri, ker njena mati je Angležinja, je velika ljubiteljica sporta in se prav nič ne zmeni, kaj bo nekdanja dne, ako Španija preneha biti monarhijska. Ona se bo vseeno veselila življenja v tem ali onem poklicu.

Med žalostnimi je pa najbolj žalostna princeznja Evdoksija iz Bolgarske, kajti dobro pozna trpljenje svojega naroda. Napram ameriškim poročevalcem se je izjavila, da imajo tudi princezinje svoje težke ure, in da je marsikateremu pripripostemu dekletu boljše poslano kot pa njej. V glavnem se zanima za zgodovino, toda skoro vsak teden dvakrat ali trikrat jo lahko vidite v javnih bolnišnicah in sirtišnicah, kjer skuša lajšati gorje betežnim. Da, res, tudi med kraljevsko rodbino se dobijo mehkočutna in usmiljena srca.

Precej živahna in bolje poznana Amerikancem je pa

Grška Irena

Hilda Luksemburška

Švedska Martha

Španska Beatrice

Švedska Ingrid

KRALJEVE EVROPSKE LEPTICE ČAKAJO ŽENINOV

Enajst mladih kraljevskih lepotic zre v neznano bodočnost v vedno bolj demokratični Evropi

princeznja Ileana, hči romunske kraljeve dvojice, ki se je lansko leto mudila s svojo materjo v Ameriki. Naj omenimo še, da je Ileana sestra jugoslovanske kraljice Marije. Je to vitka, nežna balkanska cvetka, polna živahnosti in ljubezni do sporta. Pripoveduje se o nji, da je nekoč tekom vojne dobila bogato denarno darilo. Mlado dekle bi si nabavilo

teljica," je odgovorila. In rajni vojak se je začudil, poljublil roko in odvrnil: "Nisem vedel, da so princezinje take." Mogoče se take zgodbe

Najbolj resna, obenem pa tudi najbolj energična med evropskimi princezinjami je pa princeznja Juliana iz Nizozemske. To je tudi jako važna oseba, ta Juliana, kajti ona je edina hčerka nizozemske kraljice, oziroma edini otrok, upanje kraljeve Orange hiše. Naj bo njena bodočnost kakoršna že hoče, enkrat bo kraljica, ako prej ne umrje. Nizo-

Julijana Nizozemska

Belgijska Marie-Jose

lišp in dragulje, toda Ileana se je spomnila, da s tem denarjem lahko za en mesec zboljša in poveča hrano ranjencev v neki bolnici. Šla je torej tja, kjer je bila sprejeta z glasnimi pozdravnimi klici. Princeznji pa ni ušlo, da stoji v kotu molčeca oseba, ki se ni udeležila pozdrava. Stopi torej k njemu, stegne roko v pozdrav in vpraša, zakaj jo ne pozdravi?

"Jaz sovražim princezinje!" se je glasil odgovor.

"Toda saj nisem prišla kot princeznja, pač pa kot prijateljica," je odgovorila. In rajni vojak se je začudil, poljublil roko in odvrnil: "Nisem vedel, da so princezinje take." Mogoče se take zgodbe

pripovedujejo z namenom, da se širi popularnost princezinje, mogoče so izmišljene, vseeno, romunska Ileana je kolikor toliko demokratična.

Še bolj demokratična je pa princeznja Irena, katere starašni so pa izgubili kraljevsko krono in je danes takorekoč dobro utrjena. Nizozemci ne brez domovine. S svojo materjo Sofijo stanuje v precej zmerni vili blizu Florence, kjer jo vidite pri javnih pleših, kako pleše z mladimi fanti, sedi za navadno mizo in živi va večerjo in je videti, kot da ji enaka zabava dobro prijaja.

zemski narod je sicer skrajno demokratičen, toda zaenkrat je pri njih kraljeva oblast še dobro utrjena. Nizozemci ne ljubijo političnih izprememb, revolucij in prevratov. Veseli so, da lahko nemoteno sledijo svoji trgovini in svojemu ribištvu ter farmarstvu. Pa so tudi njih vladarji jako zmerni, nimajo dosti pravic in vedno gledajo, da ne dražijo po nepotrebnem naroda. Ako bi bile druge kraljeve in cesarske rodbine enake kot je nizozemska, tedaj bi bila Evropa danes

Laška Giovanna

Bolgarska Eudoxie

Danska Feodora

še polna kronanih glav.

Drugače je pa pri laški princezinji Giovanni. Njen oče kot zadnje čase Mussolini, ne vesta, kje bi ji dobila ženina. Govori se, da je Mussolini že sklepal nekako pogodbo z Ahmed Zogu, ki je danes vladar v Albaniji, na katero Italija gleda tako poželjivo. Ako bi ta Ahmed Zogu dobil roko laške princezinje Giovanne, tedaj bi Albanija kar tako, prešla pod italijanski protektorat. Govori se pa tudi, da Giovanna ni prav nič hotela slišati o takih zvezah, in je rekla, da gre raje v samostan kot v Albanske hribe med divjake. Sicer se je pa eni kot drugi princezinji v Evropi že teško ozirati za kraljevimi ženini. Fantov ni kraljevskega rodu na izbero, in še ti, ki so, ne vedo, ali bodo kdaj kralji ali nikoli. Rumunski, bolgarski, španski, laški prestoli niso nič kaj posebno varni, in tekom 15 let se zgodovina mnogo preobrne v drugo smer kot je, tekla prej.

Računa se, da je danes v Evropi vsega skupaj 116 kraljevskih princezin. Nadalje so spretni statistikarji izračunali, da ti mladi principi in princezinje veljajo evropske monarhijske približno 60 milijonov dolarjev na leto. Pred sto leti bi menda veljali mnogo več, kajti tedaj nikomur niti v glavo ni padlo kritizirati potratno življenje kraljevskih dvorov.

Danes pa živimo v času demokracije, in radovedni javni kritikarji, pisatelji, in radikalci vtipkajo svoje nosove vsepovsod in obveščujejo javnost kako se godi na tem ali onem dvoru. To zaleže, da se marsikaka potratnost odpravi.

Pripoveduje se, in ameriško časopisje je tiskalo to pripovedovanje kot golo resnico, da ko se je rumunska kraljica Marija yrnila v domovino da je silno zabavljala čez Amerikance. Vpričo svojih dvornih dam se je baje kraljica izjavila: "Moj sin je imel čisto prav, ko je rekel, da so oni (Amerikanci) čreda prascev." No, če je kraljica to res izjavila ali ne, mi ne moremo priseci, toda zanesljivi ameriški poročevalci časopisov v Evropi so natočili te besede kot čisto resnico. In da rumunska kraljica še ne pozna demokratičnega duha, pričajo njene sledeče besede: "Kaj hočete pričakovati od ljudi, ki kličejo svojega predsednika s pri-

vim, krstnim imenom? Ameriškega narodu ni nič svetega. Oni mislijo, da so največji narod na svetu. Nihče jim ne ugovarja, da Amerikanci niso najbogatejši, toda veliki! Uf!

Well, vsak po svoje! Ko smo mi prišli iz stare domovine v Ameriko, smo tudi mislili, da je treba poljubovati roke damam višjih krogov. Toda ameriška atmosfera vas prav kmalu prepriča, da je veliko bolj zdravo, če se poljubi dekleta, katerega se ljubi kot pa roko ženske prisiljeno in nehotič. Ako bi Maria in njena hčerka Ileana se mudili par let v Ameriki, tedaj bi tudi prišle do istega prepričanja. Boljša je svobodna demokracija kot pa prisiljena aristokracija. In v Evropi bo s časom tudi tako,

Napredek v Clevelandu.

(Piše Miss Josephine Menart)

Prav lepo se zahvalim uredništvu "Ameriške Domovine," ker mi je dalo priliko, da sporočim par vrstic javnosti glede našega življenja, delovanja in napredka v Clevelandu.

Večkrat sem že čitela v listu, kako mnogi opisujejo dogodke bivših časov, ali spremembe v našem življenju. Tudi jaz se interesiram za take dogodke. Človek, ki je vsaj nekoliko pozoren, kaj se godi okoli njega, pač sprevidi kako čas hiti in nikdar ne čaka na nas. Mi Slovenci in Slovenke v Clevelandu se pa zelo dobro potrudimo, da ne pustimo časa bežati mimo, ne da bi potegnili kaj koristi od tega. Tekom zadnjih petnajst let je slovenski Cleveland sijajno napredoval. Saj imamo Slovence v vsakovrstnih uradih, imamo banke, posojilnice, naše profesionalne moče, kulturne zavode, narodne domove. Za vse to je bilo potrebna učenje in zanimanje. Mislim, da ni urada ali profesije v Clevelandu, kjer Slovenci ne bi bili zastopani. Vse to nam kaže, da se naš narod zanima za napredek in da misli na boljšo bodočnost, in je tudi dokaz, da smo bistrega uma, samo ako se potrudimo in se borimo za boljše obstanek.

Približno tri leta je tega, odkar se je tudi mladina začela zanimati za naše življenje, zlasti na društvenem polju. Prišli so do spoznanja, da imamo v Clevelandu, in med ameriški Slovenci sploh ravno tako dobre in izvanredne organizacije glede podpore kot se dobijo med Amerikanci. Koliko stotisočev dolarjev slovenskega denarja se je zaneslo med ameriške bogate kompanije, dočim smo mi ponižno stali ob strani.

Naša mladina pa je le prišla za nami, čemur je dokaz, da naše matere in očetje so po veliki večini imeli dober, blažilen upliv na svoje otroke. Najprvo so pri mladini vspehi klubbi, nato so pa že začela rasti mladinska slovenska društva. Nič za to, če imajo nekateri svoje seje in korespondenco samo v angleškem jeziku, pa imajo drugi zopet seje v obeh jezikih, torej je na svobodo dan, kako želi član izraziti svoje mišljenje. Glavna stvar je, da smo pri slovenski organizaciji, in da se mladina zaveda, da je njihov oče in mati pošten Slovenec in poštena Slovenka.

F. F. Legan

HARDWARE STORE

Slovenska trgovina z dobro železino, izvrstnimi barvami, oljem. V zalogi imamo krasne radio aparate. Vsakovrstno koristno orodje za hišo in dom. Se priporočam rojakom in želim vsem Vesele Velikonočne Praznike!

711 E. 152nd St. Tel. Eddy 3914-M

Anton Gubanc,

Slovenska trgovina Z MODNIM BLAGOM

Zakaj bi hodili drugam, ko ste pri meni bolj pošteno in vedno z dobrim blagom postreženi po jako zmernih cenah!

Vsem rojakom želim vesele velikonočne praznike!

16725 Waterloo Rd.

Valentin Habjan

Dobro poznana SLOVENSKA PEKARIJA

kjer dobite ob vsakem času najboljše domače kruh ter vsakovrstno okusno pecivo.

Vsem svojim odjemalcem kot znanecem in prijateljem želim vesele velikonočne praznike!

17107 Grovewood Ave.

Louis Lavtižar

Slovenska trgovina Z GROCERIJU IN MESOM

Izvrstne šunke, gnjati, plečeta, klobase in drugo fino domače meso za praznike

Želim vsem rojakom veselo Velikonoč!

1193 E. 60th St. Tel. Florida 2379-R

North Collinwood Garage

Pooblaščen postaja Dodge Bros. za postrežbo in splošna popravila vsakovrstnih avtomobilov. V slučaju nezgode pokličite nas po dnevu ali ponoči. Prodajam tudi rabljene avtomobile v dobrem stanju.

A. GERBIC, lastnik E. 161. cesta in Waterloo Rd. Eddy 6832

Voščim vesele velikonočne praznike!

Velikonočni spomini.

Spomini mi hite v rojstno domovino, v leta, ko smo malčki tako teško pričakovali tega zaželjenega praznika. Da se Velikonoč slovesno praznuje, zato so upeljani seveda posebni običaji.

Bilo je še celih deset dni pred velikonočno nedeljo pa smo otroci že stikali po dračju za zelenjem, stariši so kupili oljko od moža, ki jo je prinesel iz daljnih Brdov. Vsa ostala skrb pa je prišla nad naše glave, namreč, kako tej oljki priložiti domačega zelenja, zlasti še, ako je za praznik narava še spala, tedaj nam je vsako brstje dobrodošlo, da okinčamo kot so nekateri imenovali "boganico", zopet drugi pa "butaro". Kako so nam dišala jabolka, ki so bila privezana na tej boganici, na vse načine ovita s pestrimi trakovi. Ta okrasek nam je služil na cvetno nedeljo, ko smo ponosno korakali v cerkev. Vsak je bil prepričan, da je njegova boganica najlepša, zraven smo se pa milo ozirali na jabolka in teško čakali, da smo pohiteli domov, nakar smo bili deležni prvega velikonočnega blagoslova v obliki jabolk.

Skrbno so oče spravili blagoslovljen les, ki jim je služil za vsakovrstne lučaje tekem leta, n. pr. ako se je pripravljalo k nevihti, so nekoliko tega lesa vrgli v ogenj. Učili so nas, da se s tem odvrne točo. Ob božičnih praznikih so s tem blagoslovljenim lesom kadili po hiši, kar se je ponavljalo tudi k Novemu letu in na večer pred sv. Tremi Kralji. Vedeli smo torej kakšne koristi je naša boganica.

Torej obredi cvetne nedelje so bili z boganicami končani, in treba je bilo začeti skrbeti za vse druge priprave, ker napočil je velik teden. V četrtek zvonovi utihnijo do velike sobote. Za nadomestilo zvonjenja smo imeli raglje in razne ropotače. Skrbno smo pregledali, če je naše "orodje" za ropotače in zvoniku vse v redu, in ko je pri maši v četrtek se zapelo: Gloria in exselsis Deo, tedaj je vse zvonjenje utihnilo, in za nas je nastopila ura...

Nekako hudo nam je bilo, ker so zvonovi utihčili samo do sobote. Radi nas bi lahko molčali en mesec, kajti neizrečeno radi smo "ragljali" v zvoniku. Kako smo teško čakali trenutka, ura v zvoniku je šla vse prepočasi, ko je pa prišel trenutek, tedaj smo začeli ropotati, da nas je večkrat prišel cerkovnik opozoriti, naj vendar že nehamo, ker že pol ure ragljamo.

No, v soboto zjutraj smo izgubili naše delo in velika žalost se je vselila v naša srca. Mislili smo, da je sveta konec. No, dolgo nismo imeli časa misliti na to, ker treba je bilo pripraviti blagoslovljen ogenj. Hej, koliko smo mi drv skupaj nanosili, kakor smo kurili na prostem pred cerkvijo, kot bi bilo treba pripraviti gromno grmado, ki naj sveti daleč po okolici in — kot v nekdanjih časih — naznanja ljudem, da se bliža strašni Turek. Seveda, slediti smo morali starim običajem. Ko je bil ogenj blagoslovljen, smo hitro bežali z njim na svoje domove. V ta namen nam je oče preskrbel posebno gobo. To so bile nekake lesne gobe, ki so se dale tako pripraviti, da so jih rabili s pomočjo kresilnega kamna in so potem vžigali tobak v pipi brez vžigalice. To je bilo edino sredstvo v starih časih, ko še vžigalice niso poznali, nam so pa te gobe služile, da smo nosili z njimi blagoslovljen ogenj domov.

Ampak največji križ je bil s tem, ker na veliko soboto je navadno jako rado deževalo,

če se je goba zmocila, ni hotela goreti. Primeril se je tudi slučaj, da je goba sama vgasnila, in to že blizu doma. Nekateri paglavci so bili poredni dovolj, da so ponujali vžigalice, da zopet prižgemo gobo, toda nam je bilo strogo zabučano, da prinesemo pristno blagoslovljen ogenj na gobi. S tem ognjem so potem mati doma zapalili v kuhinji in pristavili v velikanskem loncu gnjat za velikonočni obed. Hm, kako je lepo dišalo okoli ognjišča. V duhu sem pospravil po grlu že vso gnjat, dasi je bil eden največjih postov isti dan.

Da smo pa lahko skušnjave v gnjatju krotili, smo imeli dosti posla s piruhi. Prerekali smo se, katera barva je najlepša, koliko piruhov bo vsak imel. Kako me je pri srcu težilo, ko je kdo meril s krajarjem na moj piruh, kajti vse bi bil rad imel: piruh cel in krajar v žepu.

Medtem so se pa dekleta začela praznično opravljati, skrbno so ozaljšale jerbace, naložile so velikonočni kolač in lepo dišečo gnjat, pridejale so nekoliko piruhov, par klobas, kos hrena, in vse lepo prepregile z najlepšim prtom. Kako so se dekleta postavila z jerbacom na glavi. Nečastno bi bilo, če bi katera jerbace z roko držala, ko so nosile v cerkev. Vse so bile na mestu ob določenih uri, ko se je vršil blagoslov velikonočnih dobrot.

Doma so si pa fantje snažili visoke škornje, prinašali so na dan hlače iz irhovine, telovničke z debelimi, srebrnimi gumbi, vse se je svetilo kot srebro. Za kosmatimi klobuki pa so nosili krivce ruševca. Privoščili so si tudi viržinke.

Ob peti uri popoldne je bilo vstajenje. Mi otroci kot fantje in dekleta, vse je bilo skrajno zaposleno. Treba je bilo marsikaj odločiti, da bo šlo vse kot pri naviti uri. Zmenili smo se, kdo bo potrkaval, kdo bo nosil bandera. Kmalu je zagrmel iz topiča strel, ki je naznanjal vstajenje. Pri tem je pa zadonel največji zvon pri fari, ki je vabil vse skupaj, da se lepo uvrstijo v procesijo. Malčki smo bili prvi, ponižno smo korakali ob zvokih lepo ubranega potrkavanja. Res je lepo zvonilo, toda mislili smo, da je ragljanje še lepše.

Velikonočna procesija se je vila na polje ob ubranem petju cerkvenega zbora in potem zopet nazaj v cerkev. Zarella so nam lica od veselja, vsi stanovni smo bili srečni, zadovoljni in veseli, kajti bila je — Velikanoč!

(Primož Kogoj)

Huzarji.

Odkod ta naziv? Pravijo, da je madžarski kralj Matjaž izdal povelje, da se vzame k vojakom vsak dvajseti mož ali po en mož iz vsakega kmetskega posestva, ali pa, da je postavil telesno stražo, pri kateri je prejemal vsak mož dvajset arov (majhen novec tedanjega časa) mezde. Tako bi bilo soditi tudi po imenu "huzji" (dvajset). Verjetneje je, da so bili huzarji hrvaška milica, po katere vzoru so se uredili madžarski jezdci-plemičji in kamor je moral pristopiti vsak dvajseti plemič. V zgodovini se omenjajo huzarji za kralja Zige, in sicer v njegovih vojnih pohodih proti Čehom. Kasneje se je na Madžarskem razširilo ime na vse konjenike v vojski. Nemčija je uzrla prve huzarje za Ferdinanda I., ki so mu mnogo pomagali v šmalcandenski vojni. Proslavili so se po svoji okretosti in hrabroti, a i pridobili ime še bolj po svoji krutosti in divjosti. Oboroženi so bili s tenkimi sulicami, kiji in krivimi sablja-

mi, nosili so oprsne oklepce in neprodinre šleme, dolge sukne, ozke hlače in nizke čevlje. Dasi so v kasnejših vojnah nastopali skoro po vseh bojiščih, se ime huzar rabi redko. V tridesetletni vojni so bili oboroženi s sabljo, karabinko in pištolo. Le najimnitnejši vodje so nosili oklepno sracjo ali četverooglato kovinsko ploščo na prsih. Često se imenujejo huzarji od l. 1660, dasi so bili še vedno iregularna vojska, dokler ni bil l. 1688 ustanovljen v Avstriji prvi huzarski polk redne vojske. Huzarji tedanjega časa so imeli razen dosedanjega orožja pet čevljev dolg palaš (meč), ki je bil pritrjen ob sedlu in ki so ga uporabljali kot kopje. Osovražili so se svojim sovražnikom, zlasti Francozom. Kmalu je maršal Luxembourg po vzorcu dveh ujetih huzarjev ustanovil francoski huzarski polk. Temu vzgledu so nato sledile druge države. Na Poljskem so poznali huzarje že izza l. 1530 vendar so bili tam v popolnih oklepih. Ker je sledilo vsake-mu huzarju najmanj pet do osem oborožencev, so bili podobni srednjeveškim oklopnikom. Pozneje so se huzarji posebno proslavili v nasledstvenih vojnah. Število huzarskih polkov je zelo naraščalo. Friderik II. je ustanovil na Pruskem po vrsti kar pet huzarskih polkov. V Rusiji so izpremenili četrtino vse konjenice v huzarje. Katarina II. je hotela preobraziti v huzarje celo kozake, a si je po uporu Pugacheva premislila. Sedaj imajo huzarje skoro vse evropske armade in tudi prekmorske države jih posnemajo, v kolikor pride v moderni vojski k njenica sploh še v poštve.

Iz zgodovine brk.

Brade v splošnem in brki v posebnem so se morali pokoravati že tolikim odredbam in pravilom, da to lahko smatramo za enega vzrokov, ki so njih nosilce, kot vse ponižane in razžaljene, prikupile nežnim srcem. Seveda velja to za dobre stare čase. Moderno ženstvo ljubi goloto. Sedaj ko so krepki možati brki toliko kot poraženi, si oglejmo malo, kakšne boje so vse morali prestati. V prvi vrsti je nastopil proti njim mogočen zavod "Francoska banka", ki je svojim nameščencem prepovedal nositi brke. Ponosni in smeli izraz, ki so ga dajali brki mladostnim obličjem, se ni prilegel resnemu in treznemu značaju te solidne ustanove. Vzledu banke je sledila večina javnih uradov, radi česar je bila velikemu delu francoske mladeži prepovedana nošnja brk. L. 1792 so dobili vojaki prepoved mazati in sukatati si brke še isto leto pa je bilo le grenadirjem dovoljeno nositi brke. Deset let kasneje je izšla naredba, ki je priznala to dičenje edino le konjenici, a tudi pri tej dragonci niso smeli biti brkatati. L. 1822 je bilo častnikom vseh vrst vojske zopet dopuščeno nositi brke, deset let pozneje pa so bili brki v francoski vojski obvezno predpisani. Le mornarji se slej kot prej niso smeli diti z njimi. Vzrok temu so baje higijski in zdravstveni razlogi. Odvetniki dolgo časa niso smeli nastopiti pred sodišči z brki, nasprotno pa so smeli duhovniki vedno in povsod ponášati se z njimi. Šele resni časi, ki so prišli nad Francijo konec 18. stoletja, so napravili konec duhovniškim brkom. Da gledališki igralci niso nosili in ne nosijo brk, je splošno znano. Pri civilizisti se je v Franciji noša brkov udomačila po padcu drugega cesarstva. Z dvajsetim stoletjem so se pojavili tako zvani angleški, t. j. pristrženi brki. Dandanes pa srečujemo večino moških obrazov brez brad in brez brkov.

NAŠI NOVI PROSTORI

vam bodo gotovo ugajali, ker vam sedaj lahko še mnogo bolje in točneje postrežemo z najboljšimi jedili. Se priporočamo vsem starim odjemalcem kot prijazno vabimo tudi nove!

Jennetta Restaurant

6009 St. Clair Ave.

Vesele velikonočne praznike!

Matt Kobal

GROCERIJA in MESNICA

Se priporočamo starim in novim odjemalcem zlasti za praznike!

Pri nas se lahko zanesete na dobro postrežbo, blago in zmerne cene.

Vesele velikonočne praznike!

1148 E. 71st St. Tel. Florida 385-J

Louis Gregorič

Slovenska GROCERIJA in MESNICA

Slovenska trgovina, o kateri slovenske gospodinje dobro vedo, da dobijo vselej ob vsaki priliki sveže blago, po jako zmernih cenah. Se posebno toplo priporočam za Velikonoč in voščim vsem rojakom

Vesele velikonočne praznike!

1171 E. 74th St. Tel. Penn 1015-RX

Slovenecem zelo priljubljena BRIVNICA

se nahaja v poslopju Grdinove dvorane. Tu se zanesete lahko, da dobite prav čisto in točno postrežbo. Zlasti se priporoča ženam in dekletom za striženje las. Otroci dobijo pri nas točno, prav prijazno postrežbo. Veselo Velikonoč vsem!

Nick Bohar

6023 St. Clair Ave. Rand. 8141

John Rožanc

Slovenecem priljubljena trgovina Z MODNIM BLAGOM v Collinwoodu.

Sveže blago, dobra postrežba, prijateljska beseda, nizke cene. Vsem Slovenecem želim prav vesele Velikonočne praznike!

15721 Waterloo Rd. Tel. Eddy 3286

Moj oče.

Moj oče je bil najboljši človek, ki sem ga v življenju poznal. Najboljši človek je gotovo tisti, ki ti največ da. Meni je največ dal moj oče. Cankar pravi, da na svetu ni darovanja, da je na svetu samo vračanje. Morda. Toda moj oče je meni le nesebično dajal. Dasi ni bil nikoli posebno imovit, mi je dal poleg navadnih življenjskih potrebščin tudi razne glasbene instrumente, slovenske muzikalije, slovenske učne knjige, slovenske leposlovne liste, dela slovenskih pisateljev in pesnikov, dal mi je ljubezen do lepe prirode. Kako bi mogel naštetati vse, kar mi je dal moj oče! Kaj sem jaz njemu dal, s čim sem mu povrnil? Ah, nič mu nisem dal. Morda komaj trohico ljubezni.

Zakaj pišem o svojem očetu vprav sedaj o Veliki noči? Zato, ker se najbolj živo spominim nanj takrat, ko v deželo zopet pridiha solnčna pomlad. Vsako pomlad sva z očetom prijetno kramljala o lepoti prirode, o lepoti slovenskih planin, gričev, livad in njiv. Tedaj je obujal spomine na svojo srečno mladost in na tiste blažene ure, ki sva jih midva skupaj preživela v podnožju slovenskih planin. Samo enkrat sem užival z njim pomlad pod Grintovcem, a ta pomlad mi ne gre iz spomina. . .

Leta 1893. je moj oče popeljal mojo mater in mene, štiri letnega otroka, čez ocean v novo domovino. Razmere v domovini so postajale čim dalje težje in neprijetnejše. Moj oče, tedaj mlad in navdušen godbenik in pevec, je čutil v sebi več zmožnosti nego jih je rabil za ubožno dolensko vas. Sklenil je torej poskusiti svojo srečo za morjem. To srečo je v precejšnji meri tudi našel. Kamor je prišel, je takoj ustanovil svoj pevski zbor in godbo. Med rojaki je izklilo veselo življenje. Vendar so mu misli neprestano vhajale nazaj v domovino. Pollaščalo se ga je domotožje. Kar ni mogel pozabiti na lepoto domačih pokrajin. Vrnili smo se v domovino leta 1898. V letih bivanja v Ameriki mi je oče neštokrat govoril o lepoti domovine, o slovenski čudežni pomladi, tako da mi je s svojim živahnim čuvstvenim pripovedovanjem vzbudil željo, prepričati se na svoje oči o vsej tej veliki lepoti. In glej, ko se znajdem nekega majskega jutra v Kranju, mi oče z vlaka pokaže na planine, ki so se kopale v toplim pomladanskem solncu. Ostrel sem nad toliko krasoto. Tisti dan so se začeli zame srečni, brezskrbni dnevi, ki pa so po bliskovo minuli. Trajali so komaj eno leto.

V tistih blaženih dneh sem s tovariši hodil po gozdovih, skakljal po travnikih in lokah, iskal studencev po gorovju in lazil po zvonikih. Do zvonikov, zvonov in zvonjenja sem imel posebno nagnenje. Oblezel sem najmanj petdeset zvonikov in sem vedel za težo skoro vsakega zvona. Nisem se pa zanimal samo za zvonove, veselil sem se tudi razgleda z zvonika. To moje prijetno življenje pa ni bilo mojemu betžnemu dedu po volji. Pogosto me je karal radi teh izletov, češ, da samo hlače trgam in čas zapravljam in da bi bilo bolj koristno zame, če bi več molil. Kadar je moj oče slišal to pridigo, se je nasmehnil in pripomnil, da menda ni stvar tako huda. Dasi sta bila oče in sin, sta bila vendar čisto drugačna človeka. Ded ni razumel otroškega veselja, ni čutil z otrokom. Vse kaj drugega pa je bilo razmerje med mojim očetom in menoj. Moje veselje je bilo njegovo veselje, in moje čuvstvovanje njegovo čuvstvovanje.

Moj oče se je rodil v Velesovem na Gorenjskem. Prekrasna okolica je to. Z gore od bele cerkvice štefanjske se odpira veličasten razgled po go-

renjski strani: v ozadju snežna velikana Grintovec in Kočna na zeleno Zaplato, na desno gologlavi Storzec, na levo kopicasti Krvavec, na zapadu očak Triglav s svojimi sinovi in vnuki. Pod goro pa se razteza travnata dolinica, obrobljena s prijaznimi griči, med katerimi je najlepši, vsaj zame, Obla gorica. V podnožju Štefanje gore pa stoji župna cerkev velesovska z orjaškim samostanskim zidovjem. Tu so v prejšnjih stoletjih bivale nune dominikanke. Že stara narodna pesem nam opeva velesovske prebivalke:

Stoji, stoji tam pod goro en klosterček Velesovo, v njem pa biva nun deset — v današnjih dneh slovi velesovska cerkev posebno radi znamenitih slik mojstra Kremser-Schmidta.

V tej romantični okolici torej je preživel moj oče svoja mlada leta. V tej okolici sem tudi jaz preživel najlepše dni življenja. To je bil rajski čas, čas pomladi, svetel in deviški. Vsenaokoli rosa in žarki, iskre in biseri, petje in cvetje.

Kako bi pozabil na pomladansko nedeljsko jutro, ki sem ga v tistem davno minulem srečnem času preživel s svojim očetom! Stala sva na Obla gorici, odkoder se je odpiral razgled na vse strani: proti Ljubljani, proti Kamniku, proti Kranju. Kamor je neslo oko, morje samih rož, zelenja in trave, kot bi si postlalo dekle na livadi in bi dihalo in bi valovali njeni razpleteni lasje in plapolali v rosnih sapi. Cvet je šepetal s cvetom in se klanjal in zibal, a kadar je zapihal veter, tedaj

se je zdelo, da hite cvetovi po polju od enega konca do drugega, se spotikajo in padajo v urnem obsevu. Iz daljave pa se je prizibal k nama zametni glas velikega zvona iz Senčurja in nama božal uho. . .

Spomine na take pomlade je nosil moj oče v svojem srcu vse dni življenja. Pomlad pod Grintovcem mu je čuvala ljubezen do slovenske pesmi. Povsod, kamor je prišel: v Minesoti, v Michiganu, v Coloradi ali pa pri nas v Clevelandu, povsod je zadonela slovenska pesem. Povsod je ta čudovita pesem razveselila srca rojakov. Spomin na slovensko pomlad in slovensko pesem mu je lajšal skrbi in bridkosti življenja. Vsako pomlad je z mano obujal spomine na cvetočo pomlad v domovini. Tedaj se mu je vselej razjasnilo čelo, razveselilo srce, v duhu je zopet gledal naše jasne planine, naša cvetna polja, in mehko in sladko mu je bilo pri srcu.

Predlanskem sem po dolgih, dolgih letih zopet stal na Obla gorici. Okolice ni bila nič drugačnaka; kot nekdanj so cvetke žarele, kot nekdanj je polje valovalo, kot nekdanj so se v solncu lesketale planine. A pogrešal sem tebe, oče, pogrešal tvojo iskreno, goroko besedo, pogrešal tvoje veselo lice, pogrešal tvojo veliko, resnično ljubezen!

Zdaj spet klije pomladanski cvet. In ker je pomlad tako vesela, ker nam tako poživlja kri in nas tako navdaja s svetlimi upi, se tebe, dragi oče, z radostnim in hvaležnim srcem spominjam, in v tem spominu zopet praznujem Veliko noč in prihod blažene pomladi. (Ivan Zorman)

SLAPNIK BROS.

Nova slovenska trgovina s cveticami. Naročite cvetlice pri nas za vse prilike.

Mi vam želimo kar najboljše in najcenejše postreči.

Se priporočamo društvom in posameznikom.

Vesele velikonočne praznike!

6113 St. Clair Ave.

Zraven "Ameriške Domovine"

Rand. 1126

Gospodinje!

Za praznike je treba dobrih orehov, najboljše moke, okusnih rozin, dobrega medu, in vse to, pa še kaj več dobiti pri

Frank Grebenc

ki ima vedno dobro, sveže blago v zalogi in vam prav pošteno postreže. Se priporočam vsem svojim odjemalcem in želi vsem prijateljem in znancem

Vesele Velikonočne Praznike!

1293 E. 55th St.
Rand. 7547

VICTOR BERNOT
SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
Želi vsem svojim odjemalcem vesele velikonočne praznike!
16001 HOLMES AVE.

ANTON SVETE
Grocerija in mehke pijače.
Izvrsten sladoled.
Raznovrstne potrebščine.
Želim vsem rojakom vesele velikonočne praznike!

1184 E. 60th St.
Rand. 7254

ANTON MARTINČIČ
SLOVENSKA GROCERIJA

Se uljudno priporoča gospodinjam za VELIKONOČ!
Vsem svojim odjemalcem želim vesele velikonočne praznike!

5919 Prosser Ave.
Rand. 0982

JOHN ASSEG
SLOVENSKA GROCERIJA
IN MESNICA

Za praznike smo še posebno dobro pripravljani vam pošteno postreči z najboljšim blagom.

Veselo Alelujo!

15638 Holmes Ave.
Eddy 8139

LUDWIG BREZAR

DOBRE MEHKE PLJAČE ZA VSE PRILIKE!
GROCERIJSKO BLAGO

Želim vsem rojakom vesele velikonočne praznike!

1142 E. 66th ST.

EAST 66th ST. DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA
NICK SPELIC, lastnik

Vesele velikonočne praznike!

1007 E. 66th PLACE.

FRANK MOČNIK

SLOVENSKI KROJAČ
Želi vsem Slovencem vesele velikonočne praznike in se jim toplo priporoča za nabavo novih OBLEK

6911 ST. CLAIR AVE.

Joseph Metlika

SLOVENSKA GROCERIJA

Se priporoča cenjenim gospodinjam za praznike v obilen poset in izbera svežega grocerijskega blago po zmernih cenah!

Vesele velikonočne praznike!

1287 E. 55th St.
Rand. 0923

JOS. GORNIK

SLOVENSKI KROJAČ

Želi vsem svojim znancem in prijateljem vesele velikonočne praznike!

670 E. 152nd St.

JOHN LADIHA

SLOVENSKA MLEKARNA

Vsem odjemalcem in vsem Slovencem in Slovenkam želimo prav vesele velikonočne praznike!

1083 E. 68th St.

ANTON PRIJATELJ
SLOVENSKA GROCERIJA

Če vam kdo za praznike boljše postreže kot mi, povejte nam! Mi smo pripravljeno postreči tako, da boste popolnoma zadovoljni.

Vsem Slovencem vesele velikonočne PRAZNIKE!

6724 St. Clair Ave.

JOHN CERNEKICH

Najstarejša slovenska PEKARIJA
v Clevelandu.

Boljše potice, keksov in peciva ne morete dobiti nikjer drugje kot pri nas. Se priporočamo!

6906 St. Clair Ave.

IGNAC OKORN

Dobro poznani
SLOVENSKI KROJAČ

Obleke po meri, da vam pristoje. V zalogi imam tudi moško opravo. Želim vsem Slovencem prav vesele velikonočne praznike!

6925 St. Clair Ave.

MIKE ZELLE

SLOVENSKA GROCERIJA

Za praznike se priporočam slovenskim gospodinjam za najboljše jestvine in fino grocerijsko blago.

Vesela Aleluja vsem odjemalcem!

6314 St. Clair Ave.

VICTOR DROBNIČ

Slovenska trgovina z DOBRIMI JESTVINAMI

Kadar ne morete kje drugje dobiti dobrih jestvin in grocerijo, pridite k nam in vam prav gotovo v vašo zadovoljnost postrežemo.

1192 E. 61st St.
Penn 3075

Društvene veselice, družinske prireditve

Se vršijo v najbolj domačem krogu v največjo zadovoljnost vseh, ne da bi kdo nadlegoval v dobro poznani

Grdinovi dvorani

Se priporoča rojakom, društvom, trgovcem in posameznikom za od-dajo pripravnih dvoran za veselice, seje in vsakovrstne prireditve. Ob enem voščim vsem rojakom vesele velikonočne praznike!

FRANK KRAŠOVIC
GRDINOVA DVORANA

6025 St. Clair Ave.
Tel. Randolph 8141

John Močnik

Dobro poznana slovenska trgovina z vsemi potrebščinami
ZA MOŠKE IN FANTE

Vsem Slovencem in Slovenkam

VESELE
VELIKONOČNE
PRAZNIKE!

6517 St. Clair Ave.

Jos. Modic

SLOVENSKA GROCERIJA

Če premišlujete kje bi za praznike potrebno blago kupili, tedaj kar pridite k nam. Prav dobro vem, da boste z našim blagom, z našimi cenami in z našo postrežbo prav zadovoljni.

1033 E. 62nd St.
Randolph 7386

Clover Dairy Co.

SLOVENSKA MLEKARNA

ki vam vsak čas postreže z najboljšim mlekom, maslom, smetano in drugimi dobrimi mlekarskimi izdelki.

1003 E. 64th St.
Randolph 2737

Za Velikonoč si ameriško dekle ne želi bolj kake nove kot — novega klobuka. Na sliki jih vidimo — klobuke najnovejše mode, vsakovrstnih oblik in vzorcev. So jako čedni, iz česar je sklepati, da imajo dekleta dober okus.

Možje — porodnice.

Znani prirodopisec W. Bol-sche pripoveduje v svojem spisu "Ljubezensko življenje v naravi" iz običajev Indijancev sledeče:

Narodil se je Indijancu otrok. Tam si ne delajo posebnih skrbi, če pride storklja v hišo. Ko občuti žena porodne krče, poklekne na tla, se prime ob kake podboje in tako porodi. Lastne postelje — viseče mreže — je škoda za tako reč, ki ni preveč snažna. Nato prereže popek in ne traja dolgo, pa je Indijanka zopet zdrava in gre po svojem poslu. Toda v hiši morajo imeti porodnico. Pokaže se čuden položaj: mati-porodnica gre delat, soprog pa se vleže v posteljo.

Da, oče mora ležati in se postiti; hranijo ga zgolj z neko juho. Domačini ga negujejo z enako skrbjo kakor da bi bil težko bolan; tudi sama porodnica mu mora včasih postreči. Zraven njega, ki se drži, kakor da bi imel težek porod, leži otrok. Oče ga krmi, pestuje in pazi, ali se popek pravilno celi. Prvih osem dni je zanj najstrožja doba: takrat ne sme niti za hip pustiti otroka izpred oči.

Nekatera indijanska plemena imajo običaj, ki ne dovoljuje nesrečnemu soprogu prvih pet dni niti grizljaja. Nadalje ne štiri dni dobi močnat juho in šele potem stopnjema nekoliko več jedil. Mesa pa ne sme jesti več mesecev po ženinem porodu. Značilno je, da se mora za to dobo namazati s sajami po obrazu, tako da je črn kakor dimnikar.

Nekatera plemena so silno brezobzirna v nalaganju posta. Nesrečni ali srečni soprog in oče vstane z otročje postelje setradan in medel, da ga je sama kost in koža. V južni Afriki gredo še dalje: ni dovolj, da se postji za svoj 'greh', še krvaveti mora in se zvijati od bolečin kakor porodnica.

Ko je minilo prvih 14 dni, mora prirediti nesrečnež gostijo. Zberejo se sorodniki in pojedjo najprej vse krušne skorje, ki so ostale "porodničarju", ki sme užiti vsak dan le nekoliko mehkega kruha brez skorje. Ko so skorje snedene, se začne možjevo mučeništvo: z ostrim zobom afriškega glodavca agutija mu nehvaležni svatje razparajo ko-

žo od vratu do pet. Nato zvarijo gosto kašo iz zelo žgočih korenin in namažejo ž njo že dovolj bolečo kožo. Če bi ga živega spekli na ražnju, bi bilo nemara boljše zanj; vsaj njegove muke bi minile hitreje. Toda Bog varuj, da bi se nesrečna žrtev upirala; kdor stoji, pokaže, da ni vreden očetovske časti. Šele tedaj, ko se zvija v krvi in bolečinah, si je zaslužil otroka! Tako ga pustite za nekaj mesecev v mreži, sami pa — z ženo vred — jedo in pijo in se veselo maste od radosti, da se je pomnožil rod za novega potomca.

Zdelo bi se, da je tako postopanje le sad omračenja uma, torej izreden pojav, ki se drži kvečjemu v kakem zelo zakotnem kraju. Ali tak zakotni kraj je skoraj vsa južna Afrika. Dalje ti lahko pove stari Marko Polo, da je videl take običaje pred 600 leti na Kitajskem; še danes so se ohranili pri gorskem plemenu Mlau-tse, v Afriki so nedavno cveli celo v Kongu. Diodor pripoveduje nekaj podobnega iz Korzike. Strabo je odkril moško "otročjo posteljo" pri Iberih na Španskem. Da, celo sredi današnje kulture, na me-

ji med Španijo in Francijo, kjer žive ostanki starih Baskov, cvete ta običaj; francosčina ima zanj naziv "couvade". Baskiška kmetica vstane takoj po porodu, njen mož pa se z novorojenčkom na rokah vleže v posteljo in dostojanstveno sprejema obiske in čestitke sorodnikov in sosedov.

ZA KRATEK ČAS.

To je nekaj drugega.

Treza sreča svojo prijateljico Jero, ki ji pripoveduje, koliko težav ima s svojim, komaj dva meseca starim otrokom.

"Da, draga moja," jo potolaži Treza, "tega nikar ne misli, da boš svojega otroka tako naglo ukrotila, kakor si svojega moža."

Enaki želji.

Urša: "Moj prvi mož je bil mnogo boljši kakor ti. Zelela bi, da bi bil še pri življenju."

Mož: "Jaz tudi."

Slab izgovor.

Odvetnikova žena pride nepričakovano v pisarno svojega moža in najde tam lepo stroje-pisko.

"Saj si mi vendar rekel, da imaš starejšo in grdo žensko," pravi žena.

Odvetnik: "Saj jo tudi imam, toda danes je slučajno bolna in je poslala svojo nečakinjo."

Njegova bolezen.

Jožek: "Mama, danes ne morem v šolo."

Mama: "Zakaj ne?"

Jožek: "Ne počutim se dobro."

Mama: "Kje se ne počutiš dobro?"

Jožek: "V šoli."

Snubec.

Zora: "Vaše ponudbe, gospod profesor, za enkrat ne morem sprejeti, ker vas še premalo poznam."

Profesor: "Potem pa pridem čez eno uro zopet."

Lepo življenje.

Tonček: "Atek, stric pa živi s svojo ženo prav lepo."

Oče: "Kako pa prideš na to?"

Tonček: "Saj si baš rekel mami, da stric pleše, ona pa žvižga."

Slabo znamenje.

Neža: "Kako si upate prositi za mojo roko, vi ničvrednež, vi..."

Miha (dostojanstveno): "Gospodična, opozoriti vas moram, da še nisva poročena."

LOUIS OSWALD

MEAT MARKET — SLOVENSKA MESNICA
Poskusite pri nas za velikonočne dobrote. Mi smo prepričani, da se boste prihodnje leto zopet oglasili.

Vesele Velikonočne Praznike!
17203 Grovewood Ave.

JOS. POZELNIK

SLOVENSKO NARODNO KEGLJIŠČE
v Lauschetovih prostorih.

6125 ST. CLAIR AVE.

Vesele praznike!

Poderite nekaj kegljev za Velikonoč!

CHARLES LESJAK

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

Vesele velikonočne praznike!

15708 Saranac Rd.

Jos. Likožar

Priporoča svoje čedne prostore, kjer dobite vselej dobro pijačo.

Na razpolago so tudi dvorane za društvene seje, zbirališča ali veselice.

Vsem Slovencem želim vesele velikonočne praznike!

6006 St. Clair Ave.
Rand. 7472

John Strauss

V zalogi vedno fine mehke pijače!

Se priporočam vsem svojim prijateljem in znancem za prijazen obisk in jim želim prav vesele velikonočne praznike!

881 E. 79th St.
Tel. Rand. 7633

Jos. Janez

830 E. 140th St.

Slovenec priljubljena grocerija in MESNICA

Za praznike boste pri nas pošteno, iskreno in z najboljšim blagom postreženi.

Želim vsem cenjerim odjemalcem prav vesele velikonočne praznike!

830 E. 140th St.
Eddy 2997-J

Matt's Garage and Battery Service

Sedaj je pomlad. Vaš avtomobil bo moral delati. In kadarkoli vas neče ubogati, tedaj ga pošljite meni. Mi ga pripravimo v najkrajšem času, da vas posluša in boste imeli veselje z njim.

Vesele velikonočne praznike!

Matt's Garage & Battery Service
6013 St. Clair Ave.
MATT DEBELAK, lastnik

FRANK ZABUKOVEC
6620 St. Clair Ave.

Trgovina z vsakovrstno kuhinjsko posodo, igračkami. Jako lepe velikonočne košarice v zalogi.

VARIETY STORE

Vsem rojakom želim vesele velikonočne praznike!

LOVKO BROS.
GASOLINE & OILS

Slovensko podjetje, se priporoča rojakom Voščimo vesele velikonočne praznike!

ANTHONY F. LOVKO, lastnik

E. 55th St. vogal Homer Ave.

MIKE VRANEŽA
SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

Trpežni čevlji za moške in otroke. Blago na jarde in spodnje perilo. Voščim vsem vesele velikonočne PRAZNIKE!

17105 Grovewood Ave.
Tel. Kenmore 0170

JOHN SMREKAR
Slovenska
VARIETY TRGOVINA

Se priporoča rojakom v obilen poset in želim vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

6112-6114 St. Clair Ave.

JOHN PREŠERN
Slovenska trgovina
Z MEHKIMI PIJAČAMI, SLADOM
IN HMELJEM

Vsem svojim prijateljem prav vesele velikonočne praznike!

5512 Carry Ave.

JOS GLAVAN
SLOVENSKA MLEKARIJA

Želi vsem svojim odjemalcem prav vesele velikonočne praznike!

1166 E. 60th St.

JOS. GRBEC

ZANESLJIVA POPRAVLJALNICA
ČEVLJEV

6026 ST. CLAIR AVE.

Želim vsem rojakom vesele Velikonoc!

Iz kočevskih gozdov in poljan.

Sekira ni samo razredčila in zmanjšala naših gozdov ter zapela zadnje pesmi zajetim gozdnim velikanom, ampak je tudi pregnala iz naših krajev živalske velikane, ki so se pred tisočletji pasli in životali po ogromnih livadah in neprodernih gozdovih, pokrivačih našo domovino. V podzemeljskih jamah najdemo okostja in rogovja bivola, jamskega medveda in losa, ki gotovo niso bili posebno redki tam, kjer se širijo danes rodovitna polja in blešče bela mesta. Pa tudi jelenjadi in srnjadi je vedno manj, odkar godejo nenasiljivi gatri in brenče žage samice tam, kjer je pred leti odmeval viteški lovski rog.

Ali v primeri z mnogimi drugimi pokrajinami imamo vendar še nekaj živali iz davnih časov, za katere nas zavdajo mnogi drugi. Pri nas je še precej dobro zastopan prastari divji petelin in tudi medvedi ni posebno redki.

Medvedje.

Prava domovina medveda v Sloveniji je dokaj slabo obljudeno, prometu nekoliko oddaljeno Kočevje. Ta pokrajina je svet zase, nekaj prehod med Alpami in Krasom. Obširne planjave z kraškimi kotlinami, pretrgane z nekaterimi daljšimi dolinami, pokrivajo pašniki, ki so polni leščevja. Okoli pašnikov se razprostirajo široke loze, porastle z jelšami, brezami, topoli, trnjem, praprotjo in razno drugo navlako. Vse je prepreženo z srobotom in robidovno, ki brani dostop v goščave. Med omenjenimi poljanami pa je

ropajo med ostalo, miroljubno divjadjo. Okrog leta 1870. je bilo, ko so ljudje trdili, da je volkove pregnal vlak iz naših krajev. Omenjeni časi so izgubljeni in do leta 1906 ni bilo več slišati o sivih klatežih. Nenadoma pa se je pojavil izredno velik volk v okolici Starega Loga. Naključje je hotelo, da je prišel kmalu pred cev spretnega lovca. Ustreljeni volk je tehtal 47 kg, visok je bil 80 cm, dolg pa 1 m 40 cm. Nato je bil zopet mir do svetovne vojne. Med vojno, ko je prišlo marsikako zlo v slovenske pokrajine, so prišli tudi požeruški volkovi. Priklatali so se preko Hrvaške iz bosanskih gozdov in se kar za stalno naselili v kočevskih šumah, kljub ropotu vlakov, tovarn in neprestanemu preganjanju lovcev. Ostali so radi velike množice srnjadi, med katero neusmiljeno mesarijo.

Pojavile so se kar cele tolpe, ki so se v kratkem času tako pomnožile, da jih ni mogoče pregnati. Ne bomo se čudili temu pojavu, če pomislimo, kako ugodna skrivališča imajo volkovi v nedostopnih goščavah in kako hitro se množijo. Volkulja vrže že v drugem letu, včasih kar po 8 mladičev, ki hitro dorastejo. Volkovi so srnjad tekom enega leta doobra razredčili; imeli so prav lahek posel, ker je bila vsa divjad početkoma tako preplašena, da se sploh ni branila in ni bežala. Pa tudi lovci v prvih letih niso mogli novi zverjadi kaj posebno do živoga. Toda srnjad se je s časom nekoliko orijentirala, lovci pa so se izurili v zasledovanju.

Prvi pogoni na volkove so bi-

Največje zasluge pri uničevanju volkov imata velika kočevska lovca brata Lozarja, ki ne štedita ne s časom in tudi ne z denarjem, samo da bi mogla očistiti naša lovišča. Od leta 1920 pa do sedaj so ustrelili in zastrupili v Kočevju nad 70 volkov, kljub temu jih ne morejo zatreti. Potrebno bo, da se zavzame za uničevanje volkov tudi oblast in prisloži na pomoč vsaj z denarnimi prispevki. Nagrade za ustreljene volkove ne zadostujejo. Škoda, ki so jo povzročili volkove v Sloveniji, je ogromna; uničili so gotovo že več tisoč srn. Dokler ropajo posamezni, niso posebno nevarni, toda kadar jih je po več skupaj, ko eni gonijo, drugi pa čakajo, jim uide le redko kaj.

Volkovi so se razšli tudi po ostalih delih Slovenije, kjer pa navadno niso dolgo ostali, najbrže radi pomanjkanja hrane. Sledili so jih tudi v gamsovih revirjih, ali najbrže niso prišli do plena, ker so jim gamsi pobegnili v skalovje.

Divji prašiči.

Dokaj bolj prijazno pa so sprejeli slovenski lovci ščetinarje, divje prašiče, ki so se znatno pojavili šele po vojni. Pred leti se je le redko priklatal kak divji ščetinar v Slovenijo in je bila velika senzacija, če je lovec ustrelil divjega prašiča. Prve stalne divje prašiče je uvedel na Dolenjskem v okolici Novega mesta okrog l. 1900 neki Schlesinger, ki se je prekrstil po svojem velikem posestvu na Gorjancih v Goriana. Iz Galicije si je nabavil brejo divjo krmačo, ki je vrgla precej ljubkih svetlo progastih mladičev. Ko so ti nekoliko odrasli, so slučajno ali ne slučajno ušli iz ograde. Ker je po

hribovje, kjer se razprostira ogromno posestvo kneza Auersperga, pokrito z izredno lepo urejenimi, po večini jelovimi in bukovimi gozdovi. Sredi obširnih gozdov so določili že dedje sedanjih gospodarjev velik del sveta, kjer naj po svoje gospodarji narava sama. Flora in fauna sta prepuščeni sami sebi. V tem delu je prepovedano sekati, kositi, puliti, streljati, sploh vse, kar bi motilo in škodovalo materi naravi. Trava doraste in se posuši; drevo onemoglo od starosti pada in segnije, iz njegovih ostankov pa poženejo nove rastline. Živali, ptice in črtveronožci, roparice in koristno, vse živi po svoji volji. Pazniki so postavljeni le za to, da branijo dostop škodljivcem-ljudem. V teh krajih je še precej medvedov, odtod pohajajo dokaj daleč, po vsej ribniški dolini in tja doli proti Hrvaški.

Ker medvedje ne povzročajo posebne škode, hranijo pa se povečini z raznimi gozdnimi sadeži, mravljami in drugim mrčesjem ter ugonobe le kako manjšo divjad, jih ljudje precej čuvajo in jih le malo pade pred puško.

Volkovi.

V omenjenih pokrajinah pa imajo žal svoja skrivališča tudi največji nepridipravi, volkovi, ki so se po dokaj dolgem razdobju kar za stalno naselili v Sloveniji in neusmiljeno

li neuspešni, največ radi prekesnega zasledovanja izsledenih volčjih tolp in pa, ker so bili lovci preveč nemirni. Kočevski gozdarji so tu pa tam kakega volka presenetili, včasih pa dočakali v svetlih mesečnih nočeh. Največkrat je zadele volka svinčeno zrnje, ko se je ponovno vračal k plenu, ki ga je umoril in pustil ležati za hujše čase.

Lovec, ki je našel umorjeno ali načeto srno, je čakal tako dolgo, da se je povrnil volk, katerega je dostojno pozdravil. V zadnjih letih pa so mnogi volkov postrelili tudi pri pogonih, največ s pomočjo okrpanja. Okrog goščave, v kateri so zasledili volkove, so potegnili in pritrčili 80 cm nad zemljo dolge vrvice, na katerih so visele raznovrstne krpice, na razdalji 1 m druga od druge. Na to so pognali malopridneže, ki so prišli do vrvice, se teh zbalii in begali tako dolgo, dokler niso prišli na strel. Po strelu ostali so se končno le odločili in ušli iz smešne ograde. Na ta način so mnogi volkovi uničili tudi v bližini Starega Trga in Loža, kjer so se nepridipravi pojavili prav tako v močnih tolpah. Večkrat so poskušali volkove zastropiti ali prebrisanci niso nasedli. V letošnji zimi pa so v Kočevju iznašli zmes, ki je izredno vabljiva in je že marsikakega sivoga roparja premotila, da ji je podlegel.

zakonu prepovedano uvažati in spuščati take živali, je posestnik pač moral reči, da so ušli slučajno. Ti so se le polagoma razširjali, dokler niso prišli med vojno divji prašiči iz Hrvaške, ki so osvežili k nam umetno uvedeno gališko pleme. Odsihdob pa so se divji prašiči v Sloveniji znatno pomnožili in sicer lovcev v veselje, kmetovalcem pa v jezo, ker povzročajo po poljih precejšnjo škodo. Razširili so se po vsej Sloveniji, ali tudi divji prašiči so dobili najboljša skrivališča v kočevskem okraju, odkoder imajo nepretrgano gozdno zvezo preko Hrvaške s svojo pravo domovino, gozdov bogato Bosno.

POZOR!!!

Najbolj priznana in pohvalna so moja zdravila po širni Ameriki, v Canadi in v starem kraju, ktere prodajam že nad 20 let, kakor Alpen-tinktura, proti izpada nju in za rast moških in ženskih las, Bruslin tinktura zoper sive lase od katere postanejo lasje popolnoma naradni kakor v mladosti. Fluid zoper Reumatizem, trganje in kostbol v rokah nogah in krizicah. Vsake vrste tekočine in mazila za popolnoma odstraniti prahute in drugo nečistost na glavi, mozulca, solnčnate pike in drugo na koži, srbečico, lišaje, rane, opekline, bule, turove, kraste, kurje oči, bradovice, prašek za potne noge itd. Pišite takoj po cenik ga pošlem zastonj. Vsaka družina bi morala imeti moj bresplačni cenik, za svojo lastno korist.

JACOB WAHCIC

1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio. near Superior and Wade Park Ave.

ANTON NOVAK
SLOVENSKA PEKARIJA

Za Velikonoč boste imeli najboljši kruh v hiši kakor tudi vse druge vrste pecivo, kolače, kekse in potice, ako naročite blago pri nas.

Vesele velikonočne praznike!

6218 St. Clair Ave.

ANTON PRIMC
SLOVENSKA GROCERIJA

Dobro blago za velikonočne praznike kar se tiče grocerije dobite prav gotovo pri nas.

Želimo vsem rojakom prav vesele velikonočne praznike.

985 Addison Rd.

JOS. ŽELE
SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD
Slovenska trgovina z dobrim pohištvom.

Vsem rojakom želim vesele velikonočne praznike!

6502 St. Clair Ave.
Tel. Penn 0583

FRANK KAPLA

Imam polno zalogo čistega, okusnega CANDY ZA VELIKONOČ

Se uljudno priporočam rojakom in želim vsem vesele velikonočne praznike!

1063 E. 61st St.

SKOK'S GROCERY

Polna izbira najboljšega grocerijskega blaga. Se priporočam gospodinjam za praznike in želim vsem skupaj Vesele Velikonočne Praznike!

17201 Grovewood Ave.

JOS. FERLIN

Slovenska trgovina
Z MESOM IN GROCERIJO

Naša želja je, da vam po vaši volji vselej postrežemo, zlasti pa sedaj za praznike. Zmotili se ne boste ako pri nas naročite.

Se vam priporočamo in želim vesele velikonočne praznike!

15416 Saranac Rd.
Tel. Eddy 6846-W

FRANK MULLEC

SLOVENSKA MESNICA IN GROCERIJA
Pripravljena vam v vseh ozirih najbolje postreči za praznike!

Veselo Aleluju!

16801 WATERLOO RD.

NORWOOD DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA

Želi vsem svojim odjemalcem in rojakom
vesele velikonočne praznike!

1172 NORWOOD RD.

KARL MRAMOR

SLOVENSKA GROCIERIJA

Teško boste preživeli velikonočne
praznike, če ne boste kupili dobrega
grocierskega blaga v naši trgovini.
Želim vsem odjemalcem prav vesele
velikonočne praznike!

1140 E. 67th St.
Penn 0333

JOS. DEŽELAN

SLOVENSKA PEKARIJA

Priporoča zlasti za praznike polno za-
logo svežega domačega kruha in vsa-
kovrstnega dobrega peciva.

Vesele velikonočne praznike
želim vsem Slovincem!

6120 Glass Ave.

SCHUPETZ & KRAMER

4034 St. Clair Ave.

SLOVENSKA GROCIERIJA

Se priporoča zlasti za praznike roja-
kom za dobro, sveže grociersko
blago po zmernih cenah.

VESELO ALELUJO!

MARTIN ANTONČIČ

Na razpolago vedno dobra mehka pi-
jača, pa tudi dober prigrizek
se dobi pri nas.

Vsem prijateljem in znancem želim
vesele velikonočne praznike!

3332 St. Clair Ave.

LUDVIK GUSTINČIČ

SLOVENSKA GROCIERIJA

Vošcim vesele velikonočne praz-
nike vsem starim in novim od-
jemalcem in se jim priporočam.

4526 St. Clair Ave.

FRANK J. MRAMOR

Slovenska
GROCIERIJA in MESNICA

V vseh ozirih smo pripravljeni vsem
rojakom postreči z najboljšim mesom
in grocierno za praznike!

Veselo
Alelujo!

1367 E. 43rd St.

Danes in pred 15 leti.

(Piše Mr. A. Križmančič)

Bilo je pri nekem podpornem
društvu, kjer so se na društveni
seji tako skregali kot bi se šlo
za Belo Ljubljano. Po seji so
pa šle vse velike in male glave,
od generala pa doli do "gma-
nerja" v saloon, kot je bila pač
v tistih časih navada. V kotu
je rohnela harmonika, kričali
so vsi križem, tako da se je teš-
ko razumelo, kaj kdo govori.
Na eni strani bare se je slišal
glas: "pijače sem!" in od druge
strani je zopet odmevalo:
"pijte, bom jaz tretal!" Tako
sta bila dva tabora in takoj je
bilo novo društvo v povojih!
Vino, pivo, žganje, vse je teklo
po tleh kot bi bilo zastoj, pa-
dali so "finfarji" na baro kot
bi se jih pod grmom nabiralo.

Tiste dni je bila "sarža" pri
društvu nekaj imenitnega, kot
v starem kraju major pri voja-
kih. Včasih se mi je zdelo,
kot da sem v kaki starokrajski
gostilni, kejr so barantali meše-
tarji za vole in krave. Društva
so rastle kot gobe po dežju,
ustanavljalje so se zveze, jedno-
te, inkorporirale so se po vseh
mogočih državah in postavah.
Vsaka novo ustanovljena pod-
porna ustanova je dajala čim
največ svojemu članstvu za naj-
manjši denar, samo da je kon-
kurirala drugi, že prej obsto-
ječi. In to je bila strašno ne-
premišljena taktika od strani
našega naroda, za katero še da-
nes tisoče in tisoče Slovencev,
ki so že ostareli prav drago pla-
čuje.

Seveda so se pokazale posledice
takega nastopanja. Bolniške
blagajne pri Jednotah so se
spraznile, prišle so silne nakla-
de. In da bi se temu izogni-
lo, so v Chicagu začeli delo-
vati za združenje jednot in
zvez, češ, potem smo pa odve-
zani vseh bremen. To združe-
nje je bilo silen fiasko na naš-
em društvenem polju, kajti pa
združenju šele so začele rasti
naklade in stroški, tako da ima
na primer neka Jednota skoro
\$40,000 primanjkljaja v bolni-
ški blagajni kljub dvesto pro-
centno zvišanim asesmentom.

Vzemimo svinčnik in začnimo
računati, koliko so stale naše
rojake, ki so pri organizacijah
naše konvencije! Izračunali
bomo, da so se konvencije vršile
mnogokrat le iz vzroka, ker
so namišljeni prvaki hoteli osta-
ti prvaki pri organizacijah, ne
glede na to, kako narod krvavi
pri tem. Danes imajo tri jed-
note svoja glasila, ostale se pa
poslužujejo drugih listov za
svoje uradne priobčitve. Tupa-
tam se od slovenske strani agi-
tira tudi za angleške zavaro-
valne družbe, in tako se nate-
guje vijak na vseh konceh in
krajih, za novo članstvo, za na-
predek podpornih ustanov. Ker
je pa naseljevanje našega nara-
da, in tudi drugih narodov iz
stare domovine, ustavljeno, je
vijak s svojim delom kmalu pri
krajju. Treba bo torej iskati
novih pripomočkov pri naši mla-
dini.

Kaj bomo dosegli pri mladi-
ni? Ta naša slovenska mladina
je do dobrega prepojena z ame-
riškim duhom, morda ji je več
za sport kot pa da bi sledila
našim bojem v podpornih orga-
nizacijah.

Well, v mislih imam sedaj
Slovensko Dobrodelno Zvezo, ki
je bila ustanovljena s pravim
geslom. Slovenci v Clevelandu
in sploh v državi Ohio, preskr-
bimo najprvo sami za sebe, po-
tem šele za druge izven Ohio.
To geslo ustanoviteljev je bilo
zelo na mestu, kajti finančni iz-
kaz Slovenske Dobrodelne Zve-
ze kaže, da je Zveza najbogatejša
proporcionalno izmed vseh
slovenskih organizacij v Ame-
riki. Kljub temu, da je to res-
nica, pa ni v našem glasilu Zve-
ze toliko prave hrane, da bi se
vse ljudi prepričalo o resničnosti
te trditve, da bi v toliko
večjem številu pristopali k njej.

Pri Slovenski Dobrodelni Zve-
zi imamo mnogo sposobnih brat-
tov in sester, katerih glas bi
nekaj zalegel za boljše napredek
Zveze. Naj povdarim, da je
prva dolžnost vsakega Slovenca
in vsake Slovenke v Clevelandu,
da priporoča in agitira za Slo-
vensko Dobrodelno Zvezo. Ne
pustimo, da drugi odnašajo iz
našega ognjišča, kar je najbolj-
šega med nami. To je naš cvet,
naša mladina. Neke bau bau,
ki tako straši pri naših ljudeh,
je vzrok, da je večina naše mla-
dine danes pri zavarovalnih
družbah. Kdo je temu kriv?
Po večini naši generali, ki so
vpeljali v podperne ustanove
zadeve in stvari ter afere, ka-
terih toliko potrebujemo kot en
konj dva ogromna tovora. Slu-
čajno mi je neki prijatelj zalu-
čal v obraz, da svojih otrok ne
da v "kranjska društva," ker
ima prebridke skušnje z njimi.

Pri enih silijo člane v to, pri
drugih zopet v to, kadar pa pri-
de za podporo, tedaj je pa joj
in hoj!

Častna izjema pri tem je Slo-
venska Dobrodelna Zveza. Tu
se ne vsiljuje nobenega prepri-
čanja, nobene politike, nobene
verske zadeve. V tem oziru je
Zveza strogo nevtralna, čisto
ameriška. Politiko je naš na-
rod pri raznih organizacijah
drago plačal in jo še plačuje.

Želim vsem članom Zveze,
kot tudi članicam in Slovincem
sploh prav vesele velikonočne
praznike!

Ona zna.

Branko: "Strašno vas lju-
bim, Zora! Ne morem vam
povedati z besedami. Pa saj
veste, da je ljubezen nema."

Zora: "Ne, drugi Branko,
prava ljubezen govori z ma-
terjo. . ."

Za okusna jedila

najsibo zjutraj, opoldne ali zvečer, bo-
ste gotovo radi prišli v naše prenovlje-
ne prostore, kjer boste vselej postreže-
ni pri čistih mizah s pristnim, doma-
čim jedilom. Se priporočam.

SORN'S Restaurant,

MARTIN SORN, lastnik

6034 St. Clair Ave.

Vesele Velikonočne Praznike!

SLAPNIK & CO.

PRVA IN NAJSTAREJŠA
SLOVENSKA TRGOVINA S
CVETLICAMI V CLEVELANDU

Ob vsaki priliki, za krste, poroke, po-
grebe, društvene prireditve, dobite pri
nas najboljšo postrežbo s svežimi in
umetnimi cvetlicami.

ZA VELIKONOČ

pač ne morete napraviti večjega vese-
lja v hiši, kakor če jo okrasite z lep-
mi, dišečimi cvetlicami, nad katerimi
ima veselje vsa vaša družina. Posebno
lepa izbira najlepših cvetlic, trganih
in v posodah za velikonočne praznike.

Se vsem rojakom prav uljudno pripo-
ročam in jim želimo

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

6120 ST. CLAIR AVE.

Tel. Penn 1741

CLEVELAND DRY CLEANING CO.

3946 St. Clair Ave.

JOS. FABJAN, lastnik

Čiščenje in likanje oblek.

Veselo Alelujo!

MIKE PIKŠ

SLOVENSKA GROCIERIJA

Se priporoča cenjenim gospodinjam za
obila naročila za praznike!

VESELO ALELUJO!

1383 E. 53rd St.

JOSEPH MLAKAR

Slovenska trgovina
Z MESOM IN GROCIERIJO

Se uljudno priporoča slovenskim
gospodinjam.

Vesele velikonočne praznike želim
vsem odjemalcem.

14516 Sylvania Ave.
Eddy 3989

MIKE UDOVICH

Slovenska trgovina z
MESOM IN GROCIERIJO

Za praznike želim vsem izvanredno
dobro postreči, oglasite se torej
pri nas!

Veselo Alelujo!

16016 Parkgrove Ave.
Eddy 0334-R

COLLINWOOD BOTTLING CO.

A. LAURICH in J. MENART, lastnika

Se priporočata rojakom in posamez-
nim društvom za najfinejšo mehko pi-
jačo po zmernih cenah.

14903 Sylvania Ave.
Tel. Eddy 2029

VESELO ALELUJO!

FRAK PETROVČIČ

SLOVENSKA MLEKARIJA

Se uljudno priporoča rojakom in jim želi
vesele velikonočne praznike!

682 E. 162nd St.
Eddy 1105-R

MIKE ZEVRNIK

SLOVENSKA UNIJSKA PEKARIJA

Za dobro pecivo in kruh, se oglasite pri nas.
Vesele velikonočne praznike!

4504 ST. CLAIR AVE.

(Piše M. Lah)

Izlet v Niagara Falls.

Vedno me je zanimalo čitati potopisne povesti, katerih naši časopisi zelo malo prinašajo. Resnica je, da naš narod v primeri z drugimi zelo malo potuje, a na drugi strani mi je zopet znano, da tekoma zadnjih par let se je potovanje nekako bolj razširilo, rojaki se vozijo v te ali one kraje. Zakaj bi taki ljudje svojim rojakom ne opisali, kaj so doživeli na potu? Saj je potovanje zabavno in poučno.

Ker imam ravno nekaj časa, želim opisati prav po domače, kako sem se vozil v Niagara Falls. Napisal bom tako, da ne bom nikogar bralcev trpinčil. Predstavil bom kar na kratko osebo, ki so bile deležne tega potovanja: Mihael Nahtigal, ki prodaja hiše na St. Clair Ave. je dobil tiste dni lep nov Nash avtomobil, in zamenila sta se z bratrancem Josephom, ki živi na 91. cesti, da bi jo popihali tja skozi. Ta govoricca je prišla tudi do mene, in sklenil sem, da grem tudi jaz. Po daljši debati smo zaključili, da Ford ni za taka pota. Joe je bil mnenja, da mu lahko kosti odpadejo, predno pridemo tja. Jaz, ki sem popravil Oldsmobile kot Noe barko, sem pospešil delo na overtime, da bi bilo vse pravočasno gotovo.

Dogovorili smo se, da odpotujemo 2. julija, to je, v soboto zjutraj (1926), ob 2. uri. Koliko priprav, nervoznosti, skrbi si človek napravi samo za kratak čas, to ve le oni, ki je to poskusil. Vse to je pa odveč. Mene je res skrbelo, kako bo moja "kangla" delala, ker sem ravno končal s popravili. Žena je nosila odeje, jedila, piskre, kozarce, zdravila. Celo noč ni bilo miru, in iskreno sem želel, da pride ura in odrinemo. In res, kmalu pride Majk s sinom

in Joe z ženo in dvema hčerka. Bila je krasna noč. Vse zvezde so bile na nebu, gorko ozračje, jutranji zrak, blažen mir — to je bilo naše jutro, in tako smo vsi čutili, ko smo odšli.

Bili smo najbolje razpoloženi kajti na "zdravila" nismo pozabili, naj bo že kar hoče. Vrezali smo jo proti vzhodu, in dasi je bilo še jako, jako zgodaj zjutraj, pa človek ne bi vrjel, koliko avtomobilov smo že srečali. Mislil sem, da se bom potavil, ko sem jo vrezal 30 milj na uro in pri tem še v neko stransko pot zavozil. Pa pride Mike za menoj in pripomni, da tako ne bo šlo. On da bo vozil naprej, jaz za njim. Godrnjal je nekaj, da se že dan dela, pa smo prišli šele 32 milj iz Clevelanda. "Al right," sem dejal "pa ti vozi naprej."

In sedaj je šlo hitreje naprej. Včasih se mi je zdelo, da brzojavni drogi in drevesa ob cesti kar bežijo nazaj, tako smo podili naprej. Kmalu se je na vzhodu začelo svitati, po farmah so odpirale cvetke svoje glavnice, mehko jutranje ozračje je mamljivo puhtelo okoli nas, rdečkasto obzorje je naznanjalo prihod dneva — bil je krasen prizor, ki mi vedno ostane v spominu.

Saj se tudi jaz spominjam domovine in mladinskih dni v rojstnem kraju, in enako se bodo moji otroci spominjali zlatih otroških dni. Nihče ni bil truden ali zaspan. Vsi smo zrl ven in se čudili prelepi naravi. Tako smo se približali slavni Ashtabuli, kjer smo ustavili, da naš mehanik Joe pregleda motorje. Našel je vse o. k. Rekel je, vidiš, to so "mašine," le brez vseh skrbi naprej!

Kdo bi opisal vse posamezne dogodke, vsa različna mesta in

vasi. Menda smo se ustavili v Freedomiji, okoli 9. ure dopoldne, da smo pregledali našo zalogo živil. Zabave nam ni manjkalo. Zlasti smo se smejali v Erie, Pa., kjer nismo mogli naprej, kajti oblastna kraja je mogočno stala na cesti. V omenjenem mestu tudi nima jo postav za voznike. Vsak vozi za sebe, kot se mu bolje zdi, vsaj nam se je tako zdelo.

V Silver Creek, Pa., smo videli smrekove gozde in tudi nekaj dobrih klancev smo prevozili. V državi New York so se nam pa ceste zdele veliko lepše in srečavali smo čimdalje več avtomobilov, ki so nosili licence menda vseh držav naše Unije. Prišli smo do nekega "detour," ki nam je ukradel eno uro časa, in smo se šele ob 11. uri dopoldne približali mestu Buffalo, N. Y. V veliki gnječi smo se prerinili skozi živahne mestne ulice. Kar smo tu pogrešali so lepe poulične kare. Tudi policajem smo se smejali, ker niso bili kos ogromni gnječi po ulicah. Sli smo naprej vsak po svoje. "Step on it!" je dejal policist, kar smo prav radi ubogali.

Otroci so postali žejni, trudni, lačni in enako tudi mi odrastli, vsi zakajeni in zmučeni. Vstavili smo v nekem zatišju drevja, da se vsaj za silo poživimo. Eden je dejal: "malo ga je dobro," in prav nič se ni zlagal. Nekoliko pokrepčani smo z novimi močmi pognali. Vseposod lepa ravan, proti zapadu pa je blestelo Erie jezero, katerega bréгови se tu zožujejo. Človeka kar nekako prevzame, ko pomisli, da more priti v tako daljavo v tako kratkem času. Ni trajalo dolgo, pa smo prišli do parka nad vodopadom, kjer smo zazrli vso lepoto gignantskega slapa. Vsi smo strmeli. Da si prihranimo pot, smo se peljali preko Goats Island, Three Sisters Island, itd.

Videli smo vso krasoto od ameriške strani. Takoj sem se spomnil na pesem našega pesnika Ivana Zormanana, ki poje:

NJAGARA

Mogočni slap, sijajni kras dežele, svobodne zemlje živi si simbol. Ovire vse odbijaš v silnem teku — v tvoj grob zamikata se breg in dol.

Podoba sreem si moči titanske, mladosti slikaš vekoviti up. Ti kruta si kot plan ljubezni prve, in strastna kakor prvi njen poljub.

In v neprestanem gromovitem padu zemljanom vzor si neytrudljivosti tekoč po zmagi v reki jasnomirni odsev daru si smelega vztrajnosti.

Pogled na to pomlaja trudna srca, užiga nove, silnejše moči, v prihodnje dni jim kaže solnčna pota pogum v življenja delo poživi.

V teh kriticah se je pesniku posrečilo vse opisati, kar človek hipoma začuti, ko gleda prizor vodopada. Treba ga je videti in slišati, in bili smo dovolj blizu, da smo ga tudi čutili. Bili smo namreč ob vzhodu slapov, ko naenkrat potegne sapa proti nam, in voda ogromnih slapov nas je objela in polila. Vsak je bil deležen najmanj erška niagarske vode.

Mr. Nahtigal je v nagli defenzivi pozabil očala na neki skali, skozi katere ni mogel več gledati. Kdor hoče videti mnogo turistov, jih bo gotovo videl v tem kraju. Na stotisoče jih prihaja sem. Tu vidiš, revne in bogate. Vsedejo se na avtomobil, navežejo nanj vse opremo za prenočišče, celo kuhinjo imajo naloženo, in vse to vleče mala "Lizzy."

Kdor si hoče temeljito ogledati niagarske slapove, naj vzame "Niagara Falls Belt line" karo. Kar mi ni ugajalo, je pa draginja. Zdi se, kot bi hoteli nekateri odirati. Tudi v teh krajih nekako po evropski diši.

Ko smo si vso stvar temeljito ogledali, smo prekoračili ve-

liki most in prišli v Canado. Seveda nas je zanimalo, kako pregledujejo prtljago. Naših ne bodo dobili, smo rekli, že veste zakaj, zato smo jih pustili raje v garaži na ameriški strani. Poleg vsega naj obiskovalci teh krajev ne pozabijo ogledati si večerne razsvetljave slapov, ki je bila lansko leto imenitno popravljena. Vidi se tudi mnogo spomenikov, in pisati bi se dalo precej obširno, kar nas pa natančneje ne zanima. Joe in Mike sta mi dejala: "Oh, ti moraš pa tudi vse prebrati. Poglej raje naravo, poglej veriverico, kako nemoteno skaklja po tleh! Tam v Clevelandu jo pa komaj strel vjame! To se pravi, da so tukaj pošteni ljudje, tam smo pa sami divjaki. No, kaj ni res?"

Da, res, mnogo različnih dogodljajev človek doživi, ako potuje. So pa tudi ljudje, ki se za nobeno stvar ne zanimajo, zdi se jim vse enako, tako si vsaj človek misli, ako se s takimi pogovarja, toda med nami ni bilo tega. Kar smo videli novega, smo vsak po svoje prečenili. Mike bi najraje lote prodajal tam okrog Niagarskih slapov. Tudi trgovina je starokopitna, je dejal. Joe pa nikakor ni mogel videti tistih starih uličnih kar. Cleveland se mu je zdel v tem oziru mnogo bolj napreden. Samo park mu je ugajal (menda ker so verice tako nežno skakljale okoli njega).

Po dvadnevem bivanju v Tower hotelu, kjer smo se vsi zgubili radi čudnih zavitih koridorjev, smo se odločili, da jo mahujemo prihodnjega jutra domo. Se enkrat si ogledamo veličastne bisere-pene, ki so se spreminjale v vseh barvah ob svitu vzhajajočega solnca. Gromenje slapov je tako prijazno odmevalo, menda nam v zadnji pozdrav. Mislil sem si, da bi le še kdaj mogel priti zdrav in

čil s svojo družino zopet na ogled tako kot danes. To tiho željo sem potem izrazil tudi drugim, in vsi so bili enih misli. Vsi zadovoljni smo se napotili proti avtomobilom. Počasi smo odpeljali proti Tonawandi in naprej proti Buffalo. Ceste so bile polne izletnikov. Držali smo se glavnih cest in v Lackawanna, N. Y., smo prišli do zajtrka. Tudi vodo smo tam pili, toda je tako po plinu dišala, da sem se bal smodko prižgati. Nato smo se pa odločili, da ne ustavimo več do doma, in res, po prijazni avtomobilski vožnji, ki je trajala sedem ur, smo zopet dospeli v naš prijazni in domači Cleveland, sicer vsi prašni, nekako belo rjavi, in dasi se nam je prah vsipal iz oči, pa smo bili vseeno veseli našega Clevelanda.

Iz Clevelanda do Niagara Falls je 230 milj. Jako prijat-

no potovanje za dva dni tja in nazaj. Mnogo je naših Slovencev, ki še niso videli tega krasnega kraja. Ljudje iz vsega sveta prihajajo gledat te čudeže narave, lepota je sijajna — torej zakaj ne bi je uživali. Priporočal bi tudi, da bi naš St. Clair Merchants Association priredil prihodnji izlet v te kraje. No, saj canadaska provinca Ontario je tudi vabljiva moč. Kdor bere časopise ve, kaj so ljudje tam odločili, da se ne bodo zdravili več s samo vodo Let's go!

Njene skrivnosti.

Pesnica uredniku: "Prinesla sem vam celo vrsto pesmi, ki vsebujejo največje skrivnosti mojega srca."

Urednik: "Bodite brez skrbi, gospodična, razen mene ne bo nihče vedel zanje."

John Žnidaršič & Son

SLOVENSKA KROJAČNICA

Ako ste naročili novo obleko za Velikonoč pri nas, se boste bolj postavili kot kdo drugi.

Ako je niste naročili pri nas, se uljudno priporočamo za prihodnje.

Vsem rojakom želimo zelo vesele Velikonočne praznike!

1134 E. 60th St.

J. S. JABLONSKI,
Slovenski fotograf

Najmoderneje opremljen fotografski zavod v slovenski naselbini. Že 15 let poslujem s Slovenci in še nobene pritožbe nisem imel dosedaj. Naše delo vsakdo še drugim priporoča.

Zlasti se priporočam v izdelavo krasnih poročnih slik, katere izdelujem točno in ceneje kot morete dobiti kje

drugje, in ste z delom popolnoma zadovoljni.

Priporočam se tudi slavnim društvom in vsem posameznikom. Pri meni delajo samo strokovnjaki v fotografiji, in z našo potrežbo in cenami je vsakdo zadovoljen.

Vsem Slovincem in Slovenkam želim vesele velikonočne praznike

6122 ST. CLAIR AVE.
Cleveland, Ohio

